



Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 28. oktober 2020
(OR. en)

12400/20

JAI 876
FRONT 312
VISA 124
SAN 383
MI 434
TRANS 500
COVID-19 1
COMIX 511

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	28. oktober 2020
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.:	COM(2020) 686 final
Vedr.:	MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN COVID-19 Retningslinjer for så vidt angår personer, der er fritaget for de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU, jf. Rådets henstilling (EU) 2020/912 af 30. juni 2020

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2020) 686 final.

Bilag: COM(2020) 686 final



Bruxelles, den 28.10.2020
COM(2020) 686 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL
EUROPA-PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE RÅD OG RÅDET**

COVID-19

**Retningslinjer for så vidt angår personer, der er fritaget for de midlertidige
restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU, jf. Rådets henstilling (EU) 2020/912 af 30.
juni 2020**

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE RÅD OG RÅDET

COVID-19

Retningslinjer for så vidt angår personer, der er fritaget for de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU, jf. Rådets henstilling (EU) 2020/912 af 30. juni 2020

I. Indledning

Den 30. juni 2020 vedtog Rådet henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner¹.

I henstillingen erklæres det, at hvis midlertidige rejserestriktioner fortsat finder anvendelse på et tredjeland, bør følgende kategorier af personer fritages for rejserestriktionerne uanset rejseformål:

- a) unionsborgere som omhandlet i artikel 20, stk. 1, i TEUF og tredjelandstatsborgere, der i henhold til aftaler mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side nyder godt af en ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgernes, og deres respektive familiemedlemmer og
- b) tredjelandstatsborgere, der er fastboende udlændinge i henhold til direktivet om fastboende udlændinge og personer, hvis ret til ophold har hjemmel i andre EU-direktiver eller national lovgivning, eller som er indehavere af nationale visa til længerevarende ophold, og deres respektive familiemedlemmer.

Desuden bør væsentlige rejser være tilladt for de specifikke kategorier af rejsende med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, der er omhandlet i bilag II til henstillingen.

Drøftelserne i Rådets rundbordsmøde på arbejdsgruppeniveau om IPCR (integrerede ordninger for politisk kriserespons) den 14. september 2020 viste, at der er behov for yderligere præcisering gennem fortolkende retningslinjer. Disse retningslinjer bygger på input og feedback fra medlemsstaterne, herunder fra Rådets formandskab.

Nærværende dokument indeholder retningslinjer for gennemførelsen af Rådets henstilling for så vidt angår personer, der er fritaget for de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU. Det indeholder navnlig retningslinjer for fortolkningen af begrebet "familiemedlem" i relation til fritagne familiemedlemmer til unionsborgere eller andre borgere, der er fastboende i EU (del II).

¹ EUT L 208I af 1.7.2020, s. 1.

Det indeholder desuden (i del III) retningslinjer for de specifikke kategorier af rejsende, der har en væsentlig funktion eller et væsentligt behov som anført i bilag II til Rådets henstilling, dvs.:

- kategoriernes anvendelsesområde under hensyntagen til den relevante gældende EU-ret og
- dokumentation eller andet bevis, som tredjelandstatsborgere kan anmodes om at forelægge for at bevise, at de falder ind under en af kategorierne.

Disse retningslinjer udelukker ikke, at medlemsstaterne også kan anse beviser, som ikke er udtrykkeligt nævnt heri, for at være tilstrækkelige.

Kommissionen anbefalede i sin vejledning om opretholdelse af et "minimumsserviceniveau" med henblik på behandling af visumansøgninger fra specifikke kategorier af visumansøgere under covid-19-kriseperioden², at medlemsstaterne fortsat godkender visumansøgninger fra personer, der foretager væsentlige rejser, herunder familiemedlemmer, der er omfattet af direktivet om fri bevægelighed 2004/38/EF³ (herefter "direktivet om fri bevægelighed").

II. Indrejse for familiemedlemmer (punkt 5 i henstillingen)

1. Indrejse for unionsborgeres familiemedlemmer (punkt 5, litra a), i henstillingen)

Anvendelsesområde:

Hvad angår definitionen af begrebet "familiemedlemmer" til EU-borgere henvises der i Rådets henstilling til artikel 2 og 3 i direktivet om fri bevægelighed. De kategorier af familiemedlemmer (også familiemedlemmer, som er tredjelandstatsborgere), der er omhandlet i disse bestemmelser, skal fortolkes bredt og ikke begrænses af definitioner og begreber i national ret⁴. Dette gælder også for kategorien af partnere, med hvem der består "en behørigt dokumenteret varig tilknytning". Derfor bør medlemsstaterne i henhold til henstillingen navnlig gøre det lettere for partnere, med hvem der består en behørigt dokumenteret varig tilknytning, at blive forenet uanset tredjelandstatsborgerens bopæl.

² Vejledning om gennemførelse af de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU, om lettelse af transitordningerne for hjemsendelse af EU-borgere og om virkningerne for visumpolitikken (C(2020) 2050).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

⁴ Jf. sagerne C-673/16, Coman, og C-129/18, SM.

Selve henstillingen er et "blødt" lovgivningsinstrument, mens direktivet om fri bevægelighed finder anvendelse på EU-borgere, som har udøvet deres ret til fri bevægelighed i EU, navnlig når de er bosat på en anden medlemsstats område, og deres familiemedlemmer. På dette grundlag har disse familiemedlemmer ret til at ledsage eller slutte sig til deres slægtninge i den pågældende medlemsstat.

Der findes to relevante scenarier for tredjelandsstatsborgere, som befinder sig uden for EU, og som er familiemedlemmer til en EU-borger:

a) Når EU-borgeren har udøvet sin ret til fri bevægelighed (navnlig når vedkommende er bosat i en anden medlemsstat end sin oprindelsesmedlemsstat)

Som anført ovenfor findes der allerede forpligtelser med hensyn til indrejse og ophold for familiemedlemmer til mobile EU-borgere, herunder varige partnere, på grundlag af direktivet om fri bevægelighed. Medlemsstaterne kan derfor ikke begrænse de tilsvarende rettigheder, når de behandler sådanne familiemedlemmers indrejse som en gennemførelse af Rådets henstilling.

De kategorier af familiemedlemmer, der er anført i artikel 2 og 3 i direktivet om fri bevægelighed, og som der henvises til i punkt 5 i Rådets henstilling, er følgende:

Nære familiemedlemmer

I artikel 2 i direktivet om fri bevægelighed defineres begrebet "familiemedlem" som:

- a) ægtefælle
- b) partner, med hvem en unionsborger har indgået et registreret partnerskab i medfør af en medlemsstats lovgivning, hvis lovgivningen i værtsmedlemsstaten sidestiller et registreret partnerskab med ægteskab, samt under overholdelse af betingelserne i værtsmedlemsstatens relevante lovgivning
- c) direkte efterkommere samt direkte efterkommere af ægtefællen eller partneren som defineret i litra b), som ikke er fyldt 21 år, eller som forsørges af unionsborgeren
- d) slægtninge i opstigende linje samt slægtninge i opstigende linje til ægtefællen eller partneren som defineret i litra b), som forsørges af unionsborgeren

Medlemsstaterne har pligt til at tillade sådanne familiemedlemmer indrejse, herunder, på de i litra b) fastsatte betingelser, den partner, med hvilken EU-borgeren har et registreret partnerskab.

Forsørgelsesberettigede familiemedlemmer

Endvidere kræves det i henhold til artikel 3 i direktivet om fri bevægelighed, at medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale lovgivning skal lette indrejse og ophold for alle andre familiemedlemmer end dem, der er anført ovenfor som "nære familiemedlemmer", uanset deres nationalitet, hvis disse i det land, de kommer fra, forsørges af eller hører til den unionsborgers husstand, der er hovedindehaveren af retten til ophold,

eller hvis alvorlige helbredsmæssige grunde gør det absolut nødvendigt, at unionsborgeren personligt plejer familiemedlemmet.

Varig tilknytning

Artikel 3 i direktivet om fri bevægelighed indeholder også det krav, at indrejsen skal lettes i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale lovgivning for "*den partner, med hvem unionsborgeren har en behørigt dokumenteret varig tilknytning*".

Som forklaret i retningslinjerne af 2009 for en bedre gennemførelse og anvendelse af direktiv 2004/38/EF⁵ kan der stilles krav om, at sådanne ugifte partnere dokumenterer, at de er en EU-borgers partner, og at tilknytningen er varig. Der kan fremlægges ethvert egnet bevis. Eventuel dokumentation kan f.eks. være en fælles erklæring fra partnerne, bevis for tidligere møder og fælles investeringer. Kravet om varig tilknytning skal vurderes på grundlag af det i direktivet om fri bevægelig fastsatte mål om at opretholde familien som en enhed i bredere betydning. I de nationale bestemmelser om tilknytningens varighed kan der fastsættes en minimumsperiode som kriterium for, om tilknytningen kan betragtes som varig. I så tilfælde bør det dog i de nationale bestemmelser fastsættes, at der i den overordnede vurdering også skal tages hensyn til andre relevante aspekter (som f.eks. en fælles lejekontrakt eller et fælles realkreditlån til leje eller køb af et hjem)⁶.

b) Når en EU-borger ikke har udøvet retten til fri bevægelighed (navnlig når den pågældende er bosiddende i den medlemsstat, hvor vedkommende er statsborger)

I dette scenarie er det ikke EU-retten, men den nationale lovgivning, som finder anvendelse på indrejse for EU-borgeres familiemedlemmer, der er tredjelandstatsborgere, herunder ugifte partnere, da disse borgere ikke er omfattet af direktivet om fri bevægelighed.

I overensstemmelse med henstillingen bør medlemsstaterne imidlertid behandle sådanne familiemedlemmer ligesom familiemedlemmer til mobile EU-borgere, hvilket også vil gøre det muligt for medlemsstaterne at undgå den ekstra administrative byrde som følge af anvendelsen af forskellige procedurer.

Eventuelle beviser for ugifte partnere:

- fælles erklæring fra partnerne om deres indbyrdes tilknytning
- bevis for tidligere fysiske møder (f.eks. passtempler og rejsedokumenter)
- minimumsvarigheden af tilknytningen i tilfælde af, at der findes nationale kriterier herfor (det bør tages i betragtning, at rejserestriktionerne nu har været gældende i over seks måneder og vil fortsætte) eller
- fælles lejekontrakt, fælles bankkonto.

⁵ KOM(2009) 313 endelig af 2.7.2009.

⁶ 2009 Retningslinjer for en bedre gennemførelse og anvendelse af direktiv 2004/38/EF, side 4.

2. **Indrejse for tredjelandsstatsborgere og deres familiemedlemmer (punkt 5, litra b), i henstillingen)**

Punkt 5, litra b), i Rådets henstilling bør forstås således, at det omfatter tredjelandsstatsborgere, der:

- er i besiddelse af et visum eller en opholdstilladelse, som en medlemsstat har udstedt i henhold til EU-lovgivningen om lovlig migration, dvs. direktiv 2003/86/EF om ret til familiesammenføring, direktiv 2003/109/EF om fastboende udlændinge, direktiv 2009/50/EF om det blå EU-kort, direktiv 2014/36/EU om sæsonarbejdere, direktiv 2014/66/EU om virksomhedsinternt udstationerede og direktiv (EU) 2016/801 om studerende, forskere, praktikanter, volontører, skoleelever og au pairer.

Dette indebærer også, at tredjelandsstatsborgere og i relevante tilfælde deres familiemedlemmer, som opfylder betingelserne for indrejse i disse direktiver, bør kunne indgive deres ansøgninger om at få udstedt et sådant visum eller en sådan opholdstilladelse og efterfølgende blive fritaget for rejserestriktionerne.

eller

- har en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, der er udstedt af en medlemsstat i henhold til dennes nationale lovgivning.

Disse tredjelandsstatsborgere bør også gives tilladelse til transit gennem andre medlemsstater for at nå frem til den medlemsstat, der har udstedt visummet eller opholdstilladelsen.

III. Særlige kategorier af rejsende, der har en væsentlig funktion eller et væsentligt behov — bilag II til Rådets henstilling 2020/912

Hensigten med listen i bilag II over særlige kategorier af rejsende, der har en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, er, at de økonomiske og sociale hensyn, som tredjelandsstatsborgere kan have for at rejse til EU, samt de økonomiske og sociale interesser, som EU kan have for at give disse tredjelandsstatsborgere adgang til EU, skal tages i betragtning. I modsætning til listen over tredjelande i bilag I, for hvilke restriktionerne for ikkevæsentlige rejser til EU kan ophæves, bør medlemsstaterne anvende listen over kategorier i bilag II fuldt ud. **Medlemsstaterne bør tillade rejser for alle de kategorier, der er anført deri, og ikke kun for nogle af dem.**

Retningslinjerne for nedenstående kategorier samt om de beviser, der skal fremlægges, skal ikke opfattes som udtømmende. Medlemsstaterne opfordres til at anvende en bred fortolkning af både anvendelsesområde og eventuelle beviser, under hensyntagen til, at de fremlagte

beviser bør gøre det muligt for myndighederne at etablere en direkte forbindelse til de aktiviteter, som der gives adgang til.

1. Fagfolk inden for sundhedssektoren, sundhedsforskere og fagfolk inden for ældreplejen

Anvendelsesområde: Denne kategori bør omfatte personer med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov, bl.a. sundhedspersonale, sundhedsforskere og ældreplejepersonale, herunder følgende:

- sundhedspersonale, herunder paramedicinsk personale
- plejepersonale i sundhedssektoren, herunder plejepersonale for børn, handicappede og ældre
- forskere i sundhedsrelaterede erhverv
- arbejdstagere i lægemiddelindustrien og industrien for medicinsk udstyr og
- arbejdstagere, der er involveret i levering af varer, navnlig i forsyningskæden for lægemidler, medicinske forsyninger, medicinsk udstyr og personlige værnemidler, herunder i installation og vedligeholdelse heraf.

Eventuelle beviser kan f.eks. være: ansættelseskontrakt, bekræftelse fra arbejdsgiver, invitation fra en værtsinstitution for plejepersonale, arbejdstilladelse.

2. Grænsearbejdere

Anvendelsesområde: Denne kategori bør omfatte arbejdstagere, der skal passere en EU-medlemsstats grænse, men som dagligt eller mindst én gang om ugen vender tilbage til et tredjeland, hvor de er bosat, og som de er statsborgere i.

Eventuelle beviser kan f.eks. være: ansættelseskontrakt, bekræftelse fra arbejdsgiver, arbejdstilladelse.

3. Sæsonarbejdere inden for landbruget

Anvendelsesområde: Denne kategori bør omfatte tredjelandsstatsborgere, der bevarer deres hovedbopæl i et tredjeland og opholder sig lovligt og midlertidigt på en EU-medlemsstats område for at udføre arbejde inden for landbrug eller akvakultur i henhold til en

ansættelseskontrakt, der er indgået direkte mellem den pågældende tredjelandstatsborger og den arbejdsgiver, der er etableret i den pågældende EU-medlemsstat.

Eventuelle beviser kan f.eks. være: ansættelseskontrakt, bekræftelse fra arbejdsgiver, arbejdstilladelse.

4. Transportpersonale

Anvendelsesområde: De midlertidige rejserestriktioner bør ikke gælde for transportpersonale, også når de rejser til eller fra deres køretøj, fly eller skib (med henblik på at udføre eller efter at have udført en transport). Denne kategori bør fortolkes bredt. Den bør især omfatte:

- bil- og varevognschauffører, motorcykelførere, bus- og lastbilchauffører (omfatter buschauffører og sporvognsførere) og ambulanceførere, herunder chauffører, der transporterer bistand, der tilbydes i henhold til EU-civilbeskyttelsesmekanismen, og chauffører, der transporterer tilbagesendte EU-borgere fra en anden medlemsstat til deres hjemsted
- luftfartspiloter, kabine- og vedligeholdelsespersonale
- lokomotivførere og andet ombordværende personale vogninspektører, værkstedspersonale samt infrastrukturforvalteres personale, der beskæftiger sig med trafikstyring og kapacitetstildeling og
- arbejdstagere inden for søtransport og sejlads ad indre vandveje, herunder kaptajner, besætningsmedlemmer og vedligeholdelsespersonale, for så vidt som de ikke er omfattet af kategori viii (søfarende).

Eventuelle beviser kan f.eks. være: ansættelseskontrakt, bekræftelse fra arbejdsgiver, adgangskort udstedt af arbejdsgiveren, pilotcertifikat, flybesætningsbevis, transportordre (for selvstændige chauffører), arbejdstilladelse.

5. Diplomater, personale ved internationale organisationer og personer indbudt af internationale organisationer, hvis fysiske tilstedeværelse er nødvendig for, at disse organisationer fungerer korrekt, militærpersoner og humanitære hjælpearbejdere og civilbeskyttelsespersonale under udøvelsen af deres hverv

Anvendelsesområde: Denne kategori bør omfatte indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas/identitetskort, der er udstedt af tredjelande eller deres regeringer, og som er anerkendt af medlemsstaterne, samt indehavere af dokumenter udstedt af internationale organisationer, når de rejser i embeds medfør.

Eventuelle beviser kan f.eks. være: diplomatpas, officielle pas eller tjenstepas/identitetskort, der er udstedt af tredjelande eller deres regeringer, og som er anerkendt af medlemsstaterne, samt dokumenter udstedt af internationale organisationer, særlig følgende:

- passérseddel (laissez-passer) fra De Forenede Nationer udstedt til De Forenede Nationers og særorganisationernes personale på grundlag af konventionen om rettigheder og immuniteter for særorganisationerne, vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling i New York den 21. november 1947
- legitimationsdokument udstedt af Europarådets generalsekretær
- dokumenter udstedt i henhold til artikel III, stk. 2, i overenskomsten mellem deltagerne i den nordatlantiske traktat vedrørende status for deres styrker (militært identitetskort med tjenstlig rejseordre, en rejseplan eller en personlig eller fælles marchordre) samt dokumenter udstedt inden for rammerne af Partnerskab for Fred eller
- ansættelseskontrakt, bekræftelse fra arbejdsgiver, opgavebeskrivelse.

6. Passagerer i transit

Anvendelsesområde: Tredjelandstatsborgere, der er i besiddelse af en gyldig indrejsetilladelse til bestemmelseslandet (f.eks. et ensartet visum), og som er nødt til at rejse i transit gennem EU, bør uanset deres nationalitet have tilladelse til videre transit til deres oprindelsesland eller EU-bopælsland, idet der tillades en rimelig/realistisk transitvarighed (der kan være behov for en overnatning). På grund af den begrænsede adgang til direkte kommercielle flyvninger bør "videre transit" omfatte alle transportmidler.

Eventuelle beviser kan f.eks. være: bevis for videre rejse såsom billet, boardingpas.

7. Passagerer, der rejser af bydende familiemæssige årsager

Anvendelsesområde: Da der ikke kan opstilles en udtømmende liste over bydende familiemæssige årsager, bør denne kategori fortolkes bredt og vurderes individuelt. Den kan bl.a. omfatte rejser, der er knyttet til forældremyndigheden over eller samværsretten med et barn, et barns skolegang, nødhjælp til et familiemedlem, den rejsende persons eller et nært familiemedlems bryllup, et familiemedlems fødsel eller begravelse.

Eventuelle beviser kan f.eks. være: mange forskellige dokumenter, f.eks. kopier af relevante dokumenter såsom bevis for forældremyndigheden over et barn, bevis for den besøgende forælders og det besøgte barns bopæl, offentliggørelse af bryllup og bryllupsinvitation, certifikat for forventet fødselstidspunkt, fødsels- eller dødsattest.

8. Søfarende

Anvendelsesområde: Denne kategori bør omfatte tredjelandstatsborgere, der er i besiddelse af et identitetsdokument for søfarende, der er udstedt i overensstemmelse med Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention nr. 108 (1958) eller nr. 185 (2003) om søfolks nationale identitetspapirer, konventionen om lettelse af international samfærdsel ad søvejen (FAL-konventionen) og den relevante nationale lovgivning, en ansættelsesaftale for søfarende i overensstemmelse med ILO's konvention om søfarendes arbejdsforhold, en bekræftelse fra arbejdsgiveren eller et certifikat udstedt til internationale transportarbejdere, jf. bilaget til grønbogen om grønne baner (C(2020) 1897). Den bør også omfatte service- og vedligeholdelsespersonale inden for skibsfart, for så vidt som det pågældende personale ikke allerede er omfattet af kategori iv (transportpersonale).

Eventuelle beviser kan f.eks. være: identitetsdokument for søfarende, ansættelsesaftale for søfarende, bekræftelse fra arbejdsgiver, certifikat for internationale transportarbejdere, dokumentation for rejsens formål såsom (kopi af) ansættelseskontrakt.

9. Personer med behov for international beskyttelse eller andre humanitære behov

Anvendelsesområde: De midlertidige rejserestriktioner bør ikke gælde for personer med behov for international beskyttelse eller andre humanitære behov.

Der bør heller ikke gælde midlertidige rejserestriktioner for personer, der rejser for at få nødvendig lægebehandling.

Da tredjelandstatsborgere bør kunne ansøge om international beskyttelse ved ankomsten til EU, **bør der ikke kræves dokumentation for denne kategori.**

Hvis der er tale om nødvendig lægebehandling, en erklæring, hvori det bekræftes, at personen har behov for nødvendig lægebehandling hos en læge, der er registreret i en medlemsstat eller i Norge, Island, Liechtenstein eller Schweiz.

10. Tredjelandstatsborgere, der rejser med henblik på studier

Anvendelsesområde: Denne undtagelse er bredt formuleret og omfatter derfor ikke kun personer, der allerede har status som studerende, men alle personer, der rejser for at følge enhver form for studier eller uddannelse, hvis det er behørigt begrundet.

Denne undtagelse skal omfatte studerende, der i artikel 3, nr. 3), i direktiv 2016/801 om studerende og forskere er defineret som "en tredjelandstatsborger, der er optaget på en videregående uddannelsesinstitution, og som har fået tilladelse til indrejse på en medlemsstats område for som primær aktivitet at følge et studieprogram på fuld tid på en videregående uddannelsesinstitution med henblik på at opnå et bevis for en højere uddannelse, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat, herunder eksamensbevis, certifikat eller doktorgrad, der også kan omfatte forberedelseskurser til disse uddannelser i overensstemmelse med national ret eller obligatoriske praktikforløb".

Undtagelsen kan også omfatte tredjelandstatsborgere, der kommer med henblik på studier eller uddannelse, som ikke falder ind under denne definition.

Der gælder ingen minimumsvarighed for studiernes længde. Navnlig er der på baggrund af affattelsen af dette punkt i bilag II ikke nogen grund til at kræve, at studierne skal omfatte et helt studieår eller et helt semester.

Eventuelle beviser kan f.eks. være: bevis for optagelse eller opfordring til tilmelding, anerkendt studiekort eller kursusbevis, optagelsesbevis fra en læreanstalt med henblik på at deltage i teoretiske eller praktiske uddannelses- og videreuddannelseskurser.

11. Højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelände, hvis deres beskæftigelse er nødvendig ud fra et økonomisk synspunkt, og arbejdet ikke kan udskydes eller udføres i udlandet.

Anvendelsesområde: Denne undtagelse omfatter arbejdstagere, der er tredjelandstatsborgere, og som på grund af deres høje niveau af færdigheder og ekspertise er nødvendige, da de skal bidrage til EU's økonomiske genopretning efter covid-19-pandemien. Den kan omfatte personer, hvis ansøgning om tilladelse i henhold til direktiv 2009/50 om det blå kort, direktiv 2014/66 om intern udstationering og direktiv 2016/801 som forskere eller i henhold til en national ordning for kvalificerede migranter er blevet godkendt, men som hidtil har været forhindret i at rejse til EU på grund af indrejseforbuddet.

Denne kategori bør på grundlag af den feedback, der er modtaget fra medlemsstaterne, omfatte:

- professionelle idrætsudøvere og deres personale i forbindelse med konkurrencer i medlemsstaterne (også selv om de ikke er i beskæftigelse)
- professionelle scenekunstnere/kunstnere, herunder tekniske medarbejdere, der ledsager professionelle scenekunstnere/kunstnere
- internationale journalister, som er nødt til at være personligt eller fysisk til stede for at kunne rapportere aktuelle nyheder
- eksperter, forskere og videnskabsfolk og

